

صدای مقاومت: گفتگو با اعضای جنبش آنارشیستی فلسطین (فوضی)

مترجم: دریا موسوی

توضیح مترجم: متن پیش رو شامل دو مصاحبه‌ی جداگانه است که با سه عضو گروه آنارشیستی «فوضی» مستقر در مناطق مختلف فلسطین انجام شده است.

مصاحبه‌ی اول

صدایی از خط مقدم مبارزه با اشغال - مصاحبه با آنارشیست‌های فلسطینی (فوضی)

۷ اکتبر ۲۰۲۳

توسط: بلک رز / رزا نگرا (BRN) - کمیته‌ی روابط بین‌الملل

در این مرحله‌ی جدید و وحشتناک از اشغال ۷۵ ساله‌ی فلسطین توسط اسرائیل، ضروری است بستری برای شنیده شدن صدای فلسطینی‌هایی که در برابر پاکسازی قومی مقاومت می‌کنند، فراهم کنیم.

گروه «بلک رز/ رزا نگرا» با گروه کوچکی به نام «فوضی» که در کرانه‌ی باختری (و سایر مناطق فلسطین) مستقر بوده و خود را به عنوان یک سازمان آنارشیستی فلسطینی معرفی می‌کند، ارتباط برقرار کرده است تا دیدگاه‌های آنها درباره‌ی مبارزات کنونی بشنود. فوضی برای ما گروهی جدید است و اطلاعات ما درباره‌ی آنها محدود به این مصاحبه و مطالب موجود در کانال‌های عمومی‌شان است. به دلیل محدودیت ما در درک کامل سیاست‌ها، استراتژی‌ها و فعالیت‌های فوضی، انتشار این مصاحبه به معنای تایید کامل این گروه نیست. با این حال، امیدواریم که این مصاحبه گامی باشد در جهت ایجاد ارتباطات بیشتر و درک بهتر میان انقلابیان در ایالات متحده و جوانان مبارز در فلسطین.

فارغ از شباهت‌ها یا تفاوت‌های سیاسی‌مان، ما باور داریم که باید به دیدگاه‌های مبارزانی که در میدان، در برابر خشونت ناشی از پاکسازی قومی مورد حمایت آمریکا مقاومت می‌کنند، گوش دهیم. امیدواریم این مصاحبه کوتاه بتواند گامی در جهت تقویت تلاش‌های ما در آمریکا برای تضعیف امپریالیسم و استعمارگری باشد.

به جز ویرایش‌های جزئی برای شفافیت در ترجمه، محتوای این مصاحبه بدون تغییر ارائه شده است. از رفقای فلسطینی و عرب زبانمان برای کمک در انجام و ترجمه این مصاحبه سپاسگزاریم. همچنین از نماینده‌ی گروه فوضی تشکر می‌کنیم که با وجود شرایط غیر قابل پیش‌بینی و خشونت شدید، با تامل به سوالات ما پاسخ دادند.

عضو اول.

۱- لطفاً درباره گروه خود توضیح دهید. فعالیت‌های شما چیست و چه چیزی فوضی را از دیگر گروه‌های سیاسی فلسطینی متمایز می‌کند؟

گروه ما به‌عنوان "جنبش فوضی در فلسطین" شناخته می‌شود و از جوانان فعال و دانشگاهی در داخل و خارج از فلسطین تشکیل شده است. هدف ما این است که تمامی نیروها با گرایش‌ها و ایده‌های سیاسی و فکری گوناگون را گرد هم آورده و بر مبارزه با اشغال ناعادلانه و تفکر نژادپرستانه‌ی صهیونیستی در فلسطین متمرکز کنیم.

ما ارتباطات خوبی با برخی جوانان از ادیان و اعتقادات مختلف مانند یهودیت، اسلام، و مسیحیت داریم. ایده اصلی ما این است که بسیاری از فلسطینیان با اقدامات نژادپرستانه و ناعادلانه‌ی اشغالگری صهیونیستی مخالفند، اما اغلب نمی‌توانند حول یک محور مشترک متحد شوند. به همین دلیل، گاهی به‌جای تمرکز بر مبارزه با نژادپرستی و رژیم آپارتاید صهیونیستی، به یکدیگر حمله می‌کنند. ما در این میان نقش میانجی را ایفا می‌کنیم تا تمامی امکانات و توانمندی‌های فلسطینیان را برای مقابله با رژیم آپارتاید گرد هم آوریم.

ما فعالیت‌های مختلفی انجام داده‌ایم، از جمله آموزش جوانان فلسطینی درباره چگونگی و روش‌های مبارزه، و آشنایی با اندیشه آنارشیستی (واحد آموزشی)، هماهنگی تجمعات و اعتراضات مختلف، برخی به‌صورت مسالمت‌آمیز و برخی به شکل بلوک سیاه (واحد اجرایی)، انتشار اخبار و اطلاعات مرتبط با فلسطین و فلسطینیان و فعالیت‌های ارتش و سیستم‌های امنیتی اسرائیل، سرکوب آزادی‌های فردی و اجتماعی، تخریب خانه‌های فلسطینی، کشتار کودکان، ارتکاب قتل‌عام‌ها و نسل‌کشی علیه مردم فلسطین و غیره (واحد خبری). همچنین، انتشار اطلاعات مهم درباره تاریخ فلسطین، تاریخ درگیری فلسطین و اسرائیل، و تفاوت‌های فکری که نسل جدید ممکن است با نسل گذشته داشته باشد (واحد رسانه‌ای)، چراکه ما با یک جنگ رسانه‌ای شدید مواجه هستیم که حقایق را تحریف کرده و به نفع اسرائیل تغییر می‌دهد. همان‌طور که می‌دانید، اسرائیل کانال‌هایی دارد که به‌صورت ۲۴ ساعته به زبان عربی برنامه پخش می‌کنند تا حقایق تاریخی را تحریف کرده و روایت‌های دروغین خود را درباره گذشته و آنچه در حال حاضر در میدان اتفاق می‌افتد، منتشر کند. این یک نمای کلی از جنبش فوضی در فلسطین است.

۲- دوست دارید رفقا در ایالات متحده درباره‌ی وضعیت کنونی فلسطین چه بدانند؟

در پاسخ به این سوال می‌خواهم به همه‌ی رفقایمان در سراسر جهان، نه فقط ایالات متحده، بگویم که هرگز به آنچه رسانه‌های جهانی به شما می‌گویند اعتماد نکنید. ما بارها شاهد بوده‌ایم که این رسانه‌ها چگونه اخبار را تحریف کرده و آن را به نفع استعمار جهانی و اشغال صهیونیستی تغییر می‌دهند.

اینجا در فلسطین، ما در حال زجر کشیدن هستیم. از ابتدایی‌ترین نیازهای زندگی محروم شده‌ایم. می‌خواهم بدانید که حتی یک روز نیست، تاکید می‌کنم، حتی یک روز نیست، که ارتش اسرائیل یک جوان فلسطینی را، زن یا مرد، هنگام قدم زدن در خیابان دستگیر نکند.

مناطق فلسطینی در کرانه باختری تقریباً هر روز با قطع آب و برق مواجه هستند. سال‌هاست که ارتش اسرائیل به دنبال تخلیه اجباری برخی مناطق فلسطینی است تا آن‌ها را تصاحب کرده و شهرک‌های جدید بسازد. در گذشته، از روش‌های سرکوبگرانه و خشونت‌آمیز برای تخلیه این مناطق و بیرون راندن فلسطینیان استفاده می‌کردند، اما اخیراً از سیاست‌های نرم برای تخلیه اجباری استفاده می‌کند. این سیاست‌های نرم شامل قطع طولانی مدت آب و برق، عدم جمع‌آوری زباله‌ها برای ایجاد بوی نامطبوع، انجام مانورهای نظامی گسترده در نزدیکی این مناطق برای آزار مردم فلسطین و دیگر اقدامات غیرانسانی است. این‌ها تنها بخشی کوچک از آن چیزی است که در طول سال در کرانه ی باختری و فلسطین رخ می‌دهد.

در این جنگ خشونت‌آمیز کنونی، نیروهای امنیتی اسرائیل از ترس وقوع درگیری در کرانه‌ی باختری تعداد زیادی از غیرنظامیان را بدون هیچ اتهامی دستگیر کرده‌اند. تصور کنید در خانه‌ی خود با خانواده‌تان نشسته‌اید و ناگهان سربازان اسرائیلی با اسلحه وارد می‌شوند، آن را به سمت شما و خانواده‌تان می‌گیرند و شما را بدون هیچ جرمی دستگیر می‌کنند. این دقیقاً وضعیتی است که ما اینجا تجربه می‌کنیم. ای کاش فقط مسئله دستگیری بود، اما در بسیاری از موارد این دستگیری‌ها به شکنجه‌های وحشیانه در زندان‌ها و حتی مرگ ختم می‌شود.

نکته‌ی دیگری که می‌خواهم بدانید این است که تشکیلات خودگردان فلسطین و محمود عباس به هیچ وجه نماینده‌ی ما، مردم فلسطین، نیستند. ما تشکیلات خودگردان، محمود عباس و همه‌ی وزرای او را رد می‌کنیم. نمی‌دانم که آیا چیزی درباره توافق هماهنگی امنیتی بین اشغالگران صهیونیست و تشکیلات خودگردان شنیده‌اید یا خیر. بر اساس این توافق، تشکیلات خودگردان به اشغالگران خدمات امنیتی ارائه می‌دهد. این بدان معناست که آنها جوانان فلسطینی فعالی را که به هر نحوی علیه اشغالگران صهیونیست مقاومت می‌کنند و اسرائیل قادر به دستگیری آن‌ها نیست، تعقیب کرده، دستگیر و به اسرائیل تحویل می‌دهد. پس از آن هیچ‌کس از سرنوشت این جوانان اطلاعی نخواهد داشت. این افراد نماینده‌ی ما نیستند

و هیچ فلسطینی دیگری را نیز نمایندگی نمی‌کنند. آنها کاملاً در میان مردم فلسطین مردود هستند، اما متأسفانه از سوی سازمان ملل و ایالات متحده آمریکا به رسمیت شناخته شده و حمایت می‌شوند.

۳. هفته‌ی گذشته برای شما چگونه گذشت؟

مسئله فقط یک یا دو هفته نیست، برادر من. ما در تمام طول سال در وضعیت سرکوب و محرومیت از آزادی‌های فردی و اجتماعی زندگی می‌کنیم. بله، هفته‌ی گذشته فجایع و اخبار دردناک بیشتری نسبت به ماه‌های گذشته داشت. خبر کشته شدن بسیاری از اقوام و دوستان خود را در سراسر سرزمین‌های فلسطینی دریافت کردیم. بسیار دردناک است. ما دوستان زیادی در کرانه باختری و غزه داریم. الان فلسطینی‌ها در غزه در وضعیت بسیار خطرناکی زندگی می‌کنند. بیش از سه یا چهار روز است که نیروهای اشغالگر اسرائیلی برق و آب غزه را قطع کرده‌اند. وقتی برق قطع می‌شود، بسیاری از خدمات اجتماعی، به‌ویژه کار بیمارستان‌ها متوقف می‌شوند. بمباران مردم غزه شبانه‌روز ادامه دارد. حتی نیمه‌های شب، این منطقه کوچک را بمباران می‌کنند. اسرائیل کاملاً این منطقه را محاصره کرده است. مردم حتی نمی‌توانند از آنجا فرار کنند. اشغالگران از رسیدن کمک‌های بشردوستانه به غزه جلوگیری می‌کنند. اشغالگران غذا، آب، دارو و هر چیز دیگری را ممنوع کرده‌اند. غزه به یک زندان کوچک تبدیل شده که از هر طرف بمباران می‌شود. تصور کنید مادری کودک خردسالش را مجروح و خونین می‌بیند، اما به دلیل قطع برق هیچ بیمارستانی خدمات ارائه نمی‌دهد. چگونه می‌توان احساسات این مادر را توصیف کرد؟ برادرم، کلمات نمی‌توانند آنچه را که اینجا رخ می‌دهد توصیف کنند. این منطقه به دلیل اشغال و حضور صهیونیسم، به یک جهنم تبدیل شده است.

۴- به نظر شما کدام جنبش‌ها در فلسطین بیشتر برای آینده فلسطینیان امیدوار کننده هستند و چرا؟

به‌عنوان مثال، گروه مقاومت «عرین الأسود» یا جنبش‌های مختلف کارگری؟

ما به جنبش‌های جوانانی نیاز داریم که به امکان دستیابی به آزادی باور دارند و برای ایجاد وحدت با دیگر جنبش‌ها و جریان‌های موجود در فلسطین تلاش می‌کنند. تجربه ثابت کرده است که یک جنبش به‌تنهایی نمی‌تواند به آزادی فلسطین منجر شود. ما باید با یکدیگر تعامل داشته باشیم؛ اعم از مسلمان، یهودی، مسیحی، تغییر دین‌داده، آنارشویست، و تمام ایدئولوژی‌هایی که در عرصه‌ی فلسطین وجود دارند. آن چه که ما به دنبال آن هستیم متحد کردن همه زیر یک پرچم و با یک هدف مشترک، یعنی مبارزه با صهیونیسم، آزادسازی فلسطین و بازیابی آزادی‌مان است.

در عرصه‌ی مبارزاتی فلسطین جنبش‌های زیادی وجود دارند، از جمله عرین الأسود. اما عرین الأسود تنها جنبش نیست. تعداد زیادی جنبش و جریان‌های دیگر نیز وجود دارند، از جمله مبارزات کارگری که با تمام توان خود مبارزه می‌کنند. اما به دلیل شرایط سخت امنیتی و سرکوب سیستماتیک توسط اشغالگران و همچنین تشکیلات خودگردان خائن، فعالیت‌های آنها علنی نیست و چندان در عرصه‌ی عمومی دیده نمی‌شوند. ما همواره باید نسبت به مسایل امنیتی محتاط و هوشیار باشیم. به همین دلیل است که من نمی‌توانم با شما مصاحبه صوتی یا تصویری انجام دهم.

۵- در سال ۲۰۲۱، فلسطینیان در سراسر کرانه‌ی باختری، غزه و حتی فلسطینیانی که شهروند فلسطین اشغالی (اسرائیل) هستند، در واکنش به اخراج خانواده‌های فلسطینی از محله شیخ جراح، دست به اعتصاب عمومی زدند. به نظر شما اعتصاب‌های عمومی و توقف کار چه نقشی در برهه‌ی کنونی می‌تواند ایفا کنند؟

به نظر من، ما از مرحله اعتصابات عمومی در اسرائیل عبور کرده‌ایم. البته نمی‌خواهم اهمیت و تاثیرگذاری اعتصابات را انکار کنم، اما تجربه و شرایط موجود در فلسطین نشان داده است که تنها راه حل واقعی، مبارزه است؛ حتی مبارزه‌ی مسلحانه علیه رژیم آپارتاید. اشغالگران در ارتکاب هر گونه جرم، بی‌عدالتی و سرکوب هیچ تردیدی به خود راه نمی‌دهند. حتی اگر شغلی داشته باشید یا صاحب مغازه‌ای باشید و دست به اعتصاب بزنید، نتیجه این خواهد بود که مغازه‌تان را مصادره می‌کنند و به یک صهیونیست تحویل می‌دهند، یا شما را از کارتان اخراج می‌کنند و یک صهیونیست جای شما را می‌گیرد. به همین راحتی! شرایط اینجا کاملاً متفاوت از آن چیزی است که در ایالات متحده برای شما وجود دارد، برادرم.

۶- فکر می‌کنید امیدی وجود دارد که تعداد قابل توجهی از کارگران اسرائیلی از صهیونیسم دست بکشند، همان‌طور که تعداد اندکی از آنارشیست‌ها و سوسیالیست‌ها این کار را کرده‌اند، یا فکر می‌کنید که دل‌بستگی آن‌ها به استعمار مهاجر نشین آنقدر عمیق است که نمی‌توانند بر آن غلبه کنند؟

صهیونیست‌هایی که در سرزمین‌های فلسطینی حضور دارند، بر اساس این ایدئولوژی به اینجا آمده‌اند که این سرزمین متعلق به آن‌هاست و ملت یهود قوم برگزیده است. طبیعتاً هر کسی که به این ایدئولوژی باور داشته باشد نمی‌تواند به آسانی از صهیونیسم دست بکشد، یا آزادی دیگران و برابری انسان‌ها را به رسمیت بشناسد.

اما، ما میان صهیونیسم و یهودیت تمایز قائل هستیم. ما دوستان یهودی‌ای داریم که به زبان عبری صحبت می‌کنند و به تورات ایمان دارند، اما به صهیونیسم اعتقادی ندارند و حتی در مبارزات ما علیه اشغالگران به ما کمک می‌کنند. بنابراین، بله،

امیدواریم که تعداد این افراد افزایش یابد و بسیاری از آنها، به‌ویژه در میان طبقه‌ی کارگر، این ایدئولوژی نژادپرستانه را که هیچ ارتباطی با یهودیت ندارد، رها کنند. ما از آنها استقبال می‌کنیم و با آغوش باز پذیرای آنها هستیم تا بتوانیم با یکدیگر همکاری کرده و در صلح زندگی کنیم.

۷- به نظر شما مؤثرترین کنشی که رفقای ما در ایالات متحده می‌توانند در همبستگی برای آزادی فلسطین انجام دهند چیست؟

فکر می‌کنم مهم‌ترین کاری که می‌توانید انجام دهید، حمایت رسانه‌ای از فلسطینیان است. شما می‌توانید مسئله فلسطین را همان‌طور که واقعا هست به مردم ایالات متحده توضیح دهید، نه بر اساس روایت‌های دروغین اسرائیل. شما می‌توانید اخبار و رویدادهایی را که در فلسطین رخ می‌دهند منتشر کنید. تصاویر و ویدیوهای بسیاری از جنایات روزمره رژیم اشغالگر در وبسایت‌ها و منابع فلسطینی موجود است. ما نیز این اخبار را در صفحه اینستاگرام و کانال تلگراممان منتشر می‌کنیم. شما می‌توانید این اخبار را ترجمه کنید و حقایق را به رفقا در ایالات متحده برسانید. اجازه ندهید رسانه‌های رسمی و کانال‌های آمریکایی و اسرائیلی تنها منابع خبری شما باشند. رسانه‌های فلسطینی را نیز دنبال کنید. رسانه‌های فلسطینی با یک سانسور رسانه‌ای شدید روبرو هستند. سعی کنید این سانسور را بشکنید و به اخبار فلسطین دست یابید.

مصاحبه‌ی دوم: مصاحبه‌ی جامع و دقیق با اعضای جنبش فوضی (جنبش آنارشویستی در فلسطین)

۲۴ اکتبر ۲۰۲۳

عضو دوم:

در سال ۲۰۲۰، با مشاهده‌ی تظاهرات ضد نژادپرستی برای جورج فلویید و اقدامات آنارشویست‌های آمریکایی، تصمیم گرفتیم این جنبش را در فلسطین پایه‌گذاری کنیم. از یک سو نمی‌خواستیم شبیه به گروه‌های نظامی حماس باشیم، و از سوی دیگر نمی‌خواستیم بی‌طرف بمانیم و مسئله‌ی فلسطین را فراموش کنیم. اسرائیل واقعاً یک رژیم آپارتاید است. صهیونیست‌ها نژادپرست هستند. ما از یهودیان انتقاد نمی‌کنیم؛ بسیاری از یهودیان به ما کمک کرده‌اند و همچنان یاری‌مان می‌کنند. اما

صهیونیست‌ها هدفشان این است که عرب‌ها را از فلسطین بیرون کنند. آنها خانه‌های ما را اشغال کرده‌اند و از حملات ارتش اسرائیل علیه کودکان و زنان بی‌دفاع حمایت می‌کنند. به همین دلیل، ضروری بود که گروهی متشکل از جوانان فلسطینی برای مقاومت در برابر اسرائیل تشکیل شود. ما تقریباً در تمام نقاط فلسطین دوستانی داریم که به‌عنوان اعضای اصلی این جنبش فعالیت می‌کنند. ما در کرانه باختری، غزه و همچنین مناطق اشغالی ۱۹۴۸ حضور داریم.

کلکتیو ما یک گروه آنارشیستی است. طبیعتاً نمی‌توان برای یک گروه آنارشیستی رهبر تعیین کرد، چرا که ما مانند جنبش‌های بدون رهبر در دیگر نقاط جهان عمل می‌کنیم. در خاورمیانه، بسیاری از رهبران و مقامات سیاسی که رهبری یک حزب یا گروه را بر عهده داشته‌اند، جنبش را از آرمان‌ها و باورهای اولیه‌اش منحرف کرده و آن را در راستای منافع شخصی و حزبی خود هدایت کرده‌اند. در فلسطین نیز بسیاری از مقامات و سران حکومت به رهبری محمود عباس، افرادی فاسد هستند که با اسرائیل توافقات اقتصادی و امنیتی دارند. حتی نمایندگان عرب حاضر در پارلمان اسرائیل نیز افرادی فاسدند که حاکمیت اسرائیل را پذیرفته‌اند.

جنبش فوضی یک گروه هدایت‌کننده دارد که از چند عضو اصلی و قدیمی تشکیل شده و فعالیت‌های جنبش با هماهنگی این گروه پیش می‌رود. این گروه مسئول برنامه‌ریزی و تهیه‌ی دستورکار برای کارزارها، تظاهرات و عملیات است. این گروه چهار زیرمجموعه دارد که هر کدام مدیر مخصوص به خود را داشته و ده‌ها جوان فلسطینی در این بخش‌ها مشغول به کار هستند. این بخش‌ها در بیشتر مناطق فلسطین، به‌ویژه در کرانه باختری حضور فعال دارند. همچنین افراد زیادی در زمان برگزاری تجمعات و تظاهرات به ما می‌پیوندند.

بیش از ۷,۰۰۰ فلسطینی بی‌گناه در زندان‌های رژیم آپارتاید اسرائیل به‌سر می‌برند. برخی از آن‌ها زنان و حتی نوجوانانی هستند که در سنین بسیار پایین دستگیر شده‌اند و اکنون بیش از ۱۵ سال است که در زندان به‌سر می‌برند. اسرائیل حتی اجازه برگزاری محاکمه را به آن‌ها نمی‌دهد و این افراد بدون هیچ اتهامی در زندان نگهداری می‌شوند! ما این پدیده را «اعتقال‌الاداری» (بازداشت اداری) می‌نامیم. می‌توانید همین عبارت را به زبان عربی در اینترنت جستجو کنید و درباره ظلم و ستم بی‌رحمانه‌ای که علیه زندانیان فلسطینی روا داشته می‌شود اطلاعات بیشتری به دست آورید.

جنبش فوضی برای حمایت از این زندانیان اقداماتی انجام داده است. ما در شهرهای مختلف تجمعاتی را مقابل دادگاه‌ها و مراکز پلیس اسرائیل برگزار کرده‌ایم، کمپین‌هایی را در شبکه‌های اجتماعی به راه انداختیم و به دیدار خانواده‌هایی رفتیم که اعضای آن‌ها در زندان به‌سر می‌برند. این خانواده‌ها داستان‌های دردناکی از شکنجه‌هایی که نیروهای اسرائیلی بر زندانیان اعمال می‌کنند برای ما بازگو کرده‌اند. متأسفانه، سیستم‌های امنیتی اسرائیل حتی فعالیت‌های انسانی ما را به‌عنوان تهدید امنیتی تلقی می‌کنند. به همین دلیل، ما بسیاری از تصاویر و ویدیوهای اقدامات خود، مانند دیدار از خانه‌های زندانیان، را منتشر نمی‌کنیم.

ما سازمان‌های بین‌المللی بزرگ را رد می‌کنیم، زیرا در نهایت یا در کنار اسرائیل می‌ایستند یا در برابر آن منفعل عمل می‌کنند. وقتی جوانان فلسطینی توسط صهیونیست‌ها یا نیروهای اسرائیلی ترور می‌شوند، یا زمانی که هواپیماهای جنگی اسرائیل غزه را بمباران کرده و مردم بی‌دفاع و غیرنظامیان را به قتل می‌رسانند، این سازمان‌ها هیچ اقدامی نمی‌کنند. بیانیه‌های ساده برای محکومیت این فجایع چه فایده‌ای دارد؟ اسرائیل هر بلایی که بخواهد بر سر مردم بی‌دفاع فلسطین می‌آورد و سازمان‌های بین‌المللی تنها تأسف خود را ابراز می‌کنند!

با این حال، ما به همه گروه‌های آنارشیست و بشردوستانه در سراسر جهان اعلام می‌کنیم که آماده همکاری با آن‌ها هستیم تا صدای زندانیان مظلوم فلسطینی باشیم و به خانواده‌های آن‌ها کمک کنیم. اسرائیل پدر یک خانواده فلسطینی را با اتهامات ساختگی به زندان می‌فرستد و آن خانواده بدون منبع درآمد دچار فقر می‌شود. آن پدر سال‌ها در زندان می‌ماند و هیچ‌کس نیست که به خانواده او کمک کند. ما از گروه‌های آزادی‌خواه در سراسر جهان درخواست می‌کنیم به این مسئله توجه کنند و ما را در این مسیر یاری دهند.

به نظر ما، هر فلسطینی می‌تواند با اعلام انزجار از سیستم آپارتاید اسرائیل در مسیر مقاومت قرار گیرد. مقاومت یعنی چه؟ یعنی ایستادن در برابر دشمن با تمام توان، خلاقیت و ابتکار عمل و تسلیم نشدن در برابر حق خود. این فلسفه مقاومت است و ما در جنبش فوضی از آن پیروی می‌کنیم. ما بارها اعلام کرده‌ایم که دانشجو، شاعر، معلم، نقاش، موسیقی‌دان، آهنگساز، فعال رسانه‌ای، فروشنده و حتی مبارز مسلح، همگی می‌توانند بخشی از مقاومت مردمی باشند؛ تنها با اعلام انزجار و انجام اقدامات مناسب. این، اساس جنبش فوضی است. مقاومت باید مقاومت مردمی باشد. ما نباید منتظر ارتش‌ها یا سازمان‌های خارجی باشیم تا از ما دفاع کنند. در این جنبش، ما مسیری را آغاز کرده‌ایم که همه مردم بتوانند در آن برای حقوق خود مبارزه کنند و در برابر سیاست‌های نژادپرستانه اسرائیل مقاومت کنند.

امروز این جنبش وارد دوره‌ای مهم شده است. ما زمانی یک جنبش کوچک بودیم، اما به لطف خداوند، اکنون در سراسر فلسطین حضور داریم و در بخش‌های مختلف خبری، فرهنگی، اجتماعی و حتی در ماه رمضان، و بخش‌های عملیات چریکی و کارزارهای مقاومت علیه نیروهای اشغالگر اسرائیلی فعال هستیم. مقاومت ما، مقاومتی ملی و مردمی است و تاریخ نشان داده که مقاومت مردمی همیشه بر رژیم‌های فاشیست پیروز می‌شود.

مقاومت در سراسر فلسطین و حتی در بلندی‌های جولان سوریه که اسرائیل آن را اشغال کرده است، یک مقاومت واحد با هدفی مشترک است و آن، بیرون راندن صهیونیست‌ها از سرزمین‌ها و خانه‌های ماست. بنابراین نباید به غزه و کرانه باختری به‌عنوان مناطقی جدا از هم نگاه کرد. البته، به‌طور طبیعی تفاوت‌هایی در روش‌های مقاومت و مدل مبارزه در مناطق مختلف وجود دارد.

جنبش فوضی به‌عنوان اولین و بزرگ‌ترین جنبش آنارشستی در فلسطین دست یاری خود را به سوی تمام گروه‌های آزادی‌خواه در جهان دراز می‌کند. این گروه‌ها می‌توانند در چند زمینه به ما کمک کنند:

۱- **حمایت مالی:** نیروهای ما برای مقابله با پلیس سرکوبگر اسرائیل، که با سلاح‌های جنگی به مردم فلسطین حمله می‌کنند و هر سال صدها نفر از دوستان ما را به شهادت می‌رسانند، به تجهیزات نیاز دارند. تهیه این تجهیزات گاهی بسیار پرهزینه است. اسرائیل با کمک‌های خارجی، به‌ویژه کمک‌های آمریکا، از تجهیزات فوق پیشرفته استفاده می‌کند، درحالی‌که ما با کمترین امکانات در برابر آن‌ها ایستادگی می‌کنیم. ما به کمک مالی نیاز داریم تا بتوانیم ابتکار عمل را در دست بگیریم و اقدامات بیشتری انجام دهیم. همچنین، کمک‌های مالی برای حمایت از خانواده‌های قربانیان و زندانیان و کسانی که در مسیر مقاومت ما را یاری می‌کنند، ضروری است تا بتوانند حداقل سطحی از رفاه را داشته باشند. شما می‌توانید با ما در این مسیر برای کمک به این مردم مظلوم همراه باشید.

۲- **حمایت رسانه‌ای:** ما آماده‌ی همکاری با تیم‌های رسانه‌ای هستیم که بتوانند در تولید و انتشار محتوا به ما کمک کنند. این کمک به‌ویژه در غزه بسیار مفید خواهد بود. رسانه‌های غربی که تحت کنترل سیستم‌های فاشیستی قرار دارند، هیچ محتوایی درباره ظلم و ستمی که بر کودکان، زنان و سالمندان در غزه می‌رود منتشر نمی‌کنند. شما چیزی درباره بسیاری از فجایع انسانی در غزه، مانند کمبود دارو، مواد بهداشتی و آب آشامیدنی سالم نمی‌شنوید. اعضای گروه فوضی در غزه می‌توانند این مستندات را با حمایت شما تهیه کنند و گروه‌های رسانه‌ای آنارشستی آن‌ها را منتشر کنند تا جهان از حقیقت آگاه شود. بسیاری از رسانه‌های غربی چشم خود را بر حقیقت جنگی که درگیر آن هستیم، بسته‌اند. رفقای ما در خارج از فلسطین می‌گویند که این رسانه‌ها اسرائیل را به عنوان قربانی نشان داده و فلسطینیان را تروریست معرفی می‌کنند!

۳- **کمپین‌ها و عملیات‌ها:** به دلیل ملاحظات امنیتی نمی‌توانیم جزئیات این فعالیت‌ها را بیان کنیم. گروه‌های آزادی‌خواه (آنارشست) در سراسر جهان علیه سیستم‌های فاشیستی مبارزه می‌کنند و ما نیز در فلسطین با پلیس اسرائیل در حال مبارزه هستیم و به کمک شما نیاز داریم.

۴- **معرفی جنبش:** ما آماده‌ی شرکت در جلسات و مصاحبه‌ها برای معرفی این جنبش به جهان هستیم. ما از همه رسانه‌ها و مطبوعات دعوت می‌کنیم که این جنبش را به آزادی‌خواهان جهان معرفی کنند. حتی طرح ساخت یک فیلم مستند درباره‌ی اولین جنبش آنارشستی در فلسطین می‌تواند بسیار مؤثر باشد.

در فلسطین حدود ۱۵ گروه مقاومت ضد صهیونیستی وجود دارد که جنبش ما یکی از آنهاست. حماس و جهاد اسلامی از جمله این گروه‌ها هستند. تمام گروه‌های مقاومت در کنار یکدیگر ایستاده‌اند و هدف مشترکی را دنبال می‌کنند. ما نباید این گروه‌ها را از یکدیگر جدا کنیم. اسرائیل می‌خواهد بین چپ‌گرایان و گروه‌هایی مانند حماس تفرقه بیندازد و از این تفرقه به نفع خود بهره برداری کند. بنابراین، باید هوشیار باشیم و در زمین دشمن بازی نکنیم. حماس، جنبش جهاد اسلامی فلسطین^۱، گردان شهدای الاقصی^۲ و سایر گروه‌های مسلح مقاومت فلسطین همواره به دلیل مواضع ضد صهیونیستی خود در رسانه‌های غربی بدنام شده‌اند.

تصویری که از حماس در رسانه‌ها منعکس می‌شود، واقعیت ندارد. وقتی آن‌ها وارد شهرک‌های اسرائیلی شدند، به سالمندان و کودکان آسیب نرساندند و سر کسی را نبردند. در ساعات اولیه جنگ، اسرائیل اعلام کرد که حماس سر یهودیان را می‌برد و آن‌ها را قتل عام می‌کند. بعداً آمریکایی‌ها هم همین ادعا را تکرار کردند. اما تنها یک روز بعد، حرف خود را پس گرفتند و گفتند هیچ مدرکی برای اثبات این ادعا ندارند!

البته تفاوت‌هایی در الگوهای مبارزاتی وجود دارد. جنبش فوضی همه مردم، اعم از مسلمان، یهودی یا مسیحی را به مقاومت ملی و مردمی علیه آپارتاید دعوت کرده است. اما حماس یک جنبش کاملاً اسلامی است و نیروهای غیر مسلمان ندارد. این موضوع مهم نیست، الان موقع اختلافات داخلی نیست.

در ماه‌های اولیه شکل‌گیری جنبش، اعضای ارشد ***** (نام گروه در متن مصاحبه حذف شده است) با ما تماس گرفتند. ما با آن‌ها دیدار کردیم و درباره‌ی کم و کیف فعالیت‌هایمان صحبت کردیم. آن‌ها کاملاً موافق بودند که باید به مسیحیان و یهودیان فلسطینی نیز به عنوان بخشی از مقاومت ضد صهیونیستی کمک کرد.

بنابراین، هدف مشترک است، اما در برخی زمینه‌ها و الگوها تفاوت‌هایی وجود دارد که جای بحث آن اینجا نیست. علاوه بر این، حماس اکنون درگیر جنگ است و نمیتوان در این شرایط بیشتر درباره آن صحبت کرد.

تعداد گروه‌های آنارشویست فعال و مؤثر در فلسطین بسیار اندک است و بسیاری از آن‌ها دیگر فعالیت نمی‌کنند. با این حال، ما با برخی گروه‌ها در ارتباط هستیم و گاهی همکاری می‌کنیم. در اراضی اشغالی ۱۹۴۸ (اسرائیل)، چند گروه آنارشویستی توسط جوانان یهودی ضد صهیونیست تشکیل شده‌اند و ما از آن‌ها حمایت می‌کنیم. اما در کرانه باختری و نوار غزه، جنبش ما تنها جنبشی است که بر اساس اصول آنارشویستی فعالیت می‌کند. متأسفانه ایده‌ی آنارشویسم هنوز در فلسطین مانند اروپا و آمریکا گسترش نیافته است.

۱ حركة الجهاد الإسلامی فی فلسطین

۲ كتائب شهداء الاقصی

ما در تلاشیم تا از همه دوستان فلسطینی، صرف نظر از قوم یا مذهب، برای مقاومت در برابر رژیم فاشیستی کمک بگیریم. در این سالها جوانان یهودی بسیاری به ما کمک کرده‌اند. همچنین فعالان مسلمانان و مسیحی بسیاری در این جنبش فعالیت دارند. امروز همه ما رهبران جنبشی ملی و مردمی هستیم که برای دستیابی به یک هدف مشترک تلاش می‌کند.

حامیان فلسطین می‌توانند به دو روش به ما کمک کنند:

۱- **چاپ پرچم فوضی و حضور در تظاهرات‌های خیابانی:** پرچم ما را چاپ کنید، به همراه دوستانتان به خیابان‌ها بروید و ویدیوتپیه کنید. ما این ویدیوها را منتشر خواهیم کرد تا فلسطینیان ببینند که حامیان جهانی در کنار آن‌ها ایستاده‌اند.

۲- **کمک مالی:** برای هزینه‌ی خرید برخی تجهیزات به کمک نیاز داریم.

در این بخش، مصاحبه‌ی شونده به سؤالاتی پاسخ داده است که از طرف آنارشیست‌ها و دیگر فعالان از سراسر جهان مطرح شده‌اند. این پرسش و پاسخ‌ها، دیدگاه‌ها، اهداف، و فعالیت‌های جنبش را با جزئیات بیشتری نشان می‌دهد.

در ابتدا باید بگویم که ما هرگز راه حل دو کشوری را نمی‌پذیریم. تصور کنید کسی وارد خانه شما شود و آن را به زور تصرف کند. سپس، پس از اینکه می‌بیند شما مقاومت می‌کنید و حاضر به ترک خانه نیستید، پیشنهاد می‌دهد که خانه را با هم تقسیم کنید. آیا این منطقی به نظر می‌رسد؟ اگر این منطقی باشد، پس این موارد نیز منطقی هستند: کسی تلفن همراه شما را در خیابان می‌دزدد، دستگیر می‌شود و سپس پیشنهاد می‌دهد که تلفن را بین خودتان تقسیم کنید یا بفروشید و پولش را تقسیم کنید. یا کسی ماشین شما را می‌دزدد و وقتی متوجه می‌شود شما هرگز از ماشین خود دست نمی‌کشید، پیشنهاد می‌دهد که ماشین را با هم استفاده کنید یا بفروشید و پولش را تقسیم کنید.

نمونه‌های بسیاری شبیه به وضعیت ما با صهیونیست‌ها وجود دارد و هیچ عقل سلیمی آن‌ها را نمی‌پذیرد، پس چرا از ما انتظار دارید که راه حل دو کشوری را بپذیریم؟ ما کاملاً راه حل دو کشوری را رد می‌کنیم. اما این به این معنا نیست که ما حضور یهودیان در فلسطین را نمی‌پذیریم. پیش از اشغال سرزمین‌هایمان توسط صهیونیست‌ها، همه ما در صلح و آرامش در سرزمین خود زندگی می‌کردیم و با هیچ یک از مسلمانان، مسیحیان، یهودیان یا پیروان سایر ادیان مشکلی نداشتیم.

ما در پی محقق کردن آزادی‌های فردی و اجتماعی خود هستیم. در واقع، ما نمی‌خواهیم هیچ کشوری بر ما حکومت کند، اما این موضوع منجر به مسائل دیگری می‌شود و شرایط را پیچیده می‌کند. شرایط فلسطین کاملاً با جوامع اروپا و آمریکا متفاوت است.

ما در حال حاضر تشکیلات خودگردان فلسطین به رهبری محمود عباس را رد می‌کنیم و همچنین اشغال صهیونیستی را که تمام آزادی‌های فلسطینیان را نابود کرده است، کاملاً مردود می‌دانیم. به صراحت می‌گوییم، در شرایط فعلی تنها راه حل عملی برای ما راه حل «یک کشوری» است. اما این به این معنا نیست که در آینده گزینه‌های دیگری ارائه نخواهیم کرد. ممکن است در آینده شرایطی به وجود آید که بتوانیم گزینه‌های دیگری را مطرح کرده و دنبال کنیم.

بیشتر تمرکز ما به عنوان آنارشیست‌ها در اینجا روی نسل جدید است. نسل جدید باید بداند که درگیری ما با اسرائیل چگونه آغاز شده است. رسانه‌های اسرائیلی تلاش می‌کنند واقعیت‌های تاریخی را برعکس نشان دهند. کانال اسرائیلی «مکان»، که به زبان عربی و به صورت ۲۴ ساعته پخش می‌شود، فیلم‌ها، مستندات و برنامه‌های تلویزیونی را با هدف تاثیرگذاری بر افکار نسل جدید، گمراه‌سازی و شستشوی مغزی آن‌ها پخش می‌کند.

یکی از اقدامات بسیار خطرناک اسرائیل تلاش برای تغییر محتوای درسی در مدارس عربی از طریق نفوذ آن‌ها به تشکیلات خودگردان فلسطین است. این تغییرات هم راستا با سیاست‌های اسرائیل است. به عبارت دیگر، اسرائیل حتی تفاوت‌های فرهنگی میان ما را نیز نمی‌پذیرد. وقتی چنین اقداماتی را از رژیم آپارتاید می‌بینیم، چطور انتظار دارید باور کنیم که اسرائیل به دنبال ایجاد دو دولت مستقل در سرزمین‌های فلسطینی است؟ چگونه می‌خواهید باور کنیم که به ما اجازه‌ی استقلال خواهد داد؟ اینها همه دروغ است. اسرائیل در طول ۷۵ سال گذشته در بسیاری از مسائل به ما دروغ گفته است. اجازه نخواهیم داد بار دیگر فریمان بدهند. ما ابتدا اهداف اسرائیل را شناسایی می‌کنیم (اعم از سیاسی، فرهنگی، فکری یا دیگر اهداف) و سپس اقداماتی را که با فرهنگ محلی فلسطین سازگار هستند برای مقابله با اقدامات نژادپرستانه اسرائیل سازماندهی می‌کنیم.

مسئله‌ی اصلی ما به عنوان آنارشیست‌های فلسطینی، تضمین آزادی‌های فردی و اجتماعی است. اغلب، حتی یک دولت کارگری به عنوان دوره‌ی گذار می‌تواند مشکلات بزرگی ایجاد کند و منجر به استبداد، بی‌عدالتی و سوءاستفاده از قدرت برای سلب آزادی‌های دیگران شود. تمرکز بیش از حد بر قوانین و مدیریت جامعه توسط دولت، همان‌طور که در بسیاری از جنبش‌های مارکسیستی دیده‌ایم، منجر به تمرکز قدرت می‌شود، و در نتیجه احتمال فساد و استبداد را افزایش می‌دهد. ما همچنین به الغای کامل دولتها باور داریم، اما اگر وجود دولت اجتناب ناپذیر باشد، باید دولتی کوچک با اختیارات بسیار محدود باشد که همه اقشار جامعه در آن مشارکت کنند.

اما در حال حاضر، مسئله‌ی اصلی در فلسطین این نیست. ما در شرایط جنگی زندگی می‌کنیم. ما اول از همه می‌خواهیم موجودیت اشغالگر را از بین ببریم. به همین دلیل، کسی در حال حاضر این مسائل را مطرح نمی‌کند. شرایط فعلی اجازه نمی‌دهد به این موضوعات پردازیم. ما در بحران به سر می‌بریم. زمان و تلاش بسیاری نیاز است تا مردم این نظریه‌ها را بشناسند و آنها را بپذیرند. بیشتر مردم در فلسطین در فضایی مذهبی (اعم از اسلامی، مسیحی، یهودی یا دیگر ادیان) زندگی می‌کنند و فرهنگی کاملاً متفاوت از اروپا، آمریکا و سایر کشورها دارند. به همین دلیل، مردم ما وجود طبقات اجتماعی و تفاوت‌های بین آنها را کاملاً طبیعی و منطقی می‌دانند. ما در فلسطین سعی می‌کنیم بیشتر بر نقاط اشتراک تمرکز کنیم تا بر تفاوتها. البته مسائل بسیاری هست که جامعه‌ی فلسطین، به‌ویژه نسل‌های قدیمی‌تر، ممکن است نپذیرند، چرا که آنها در محیطی سنتی و مذهبی بزرگ شده‌اند.

اما ما چه می‌کنیم؟ اولاً، ما بر نسل جدید تمرکز می‌کنیم، چرا که از دیگران فعال‌تر و پرنرژی‌تر هستند و قابلیت پذیرش بسیاری از ایده‌های جدید ما را دارند، یا حداقل می‌توانند با آنها برخورد بازتری داشته باشد. ثانیاً، زمان کنونی برای گفتگو پیرامون موضوعات بحث برانگیز مناسب نیست. به جای تمرکز بر موضوعات جنجالی، بر همبستگی و همکاری برای رسیدن به اهداف مشترک تأکید می‌کنیم. ما با تعداد زیادی از رفقا از ادیان و گرایش‌های مختلف، از جمله یهودیان، مسیحیان، مسلمانان، افراد LGBTQ+ و دیگران همکاری می‌کنیم.

ما به حمایت رسانه‌ای بسیار گسترده نیاز داریم. در حال حاضر، رسانه‌های فلسطینی در سراسر جهان، به‌ویژه در غرب، سانسور و مسدود شده‌اند. ما از تمامی خواهران و برادران و رفقایمان در سراسر جهان درخواست می‌کنیم اخبار فلسطین را از طریق کانال‌های فلسطینی دنبال کرده، آنها را به انگلیسی یا سایر زبان‌های اروپایی، آسیایی و آفریقایی ترجمه کرده و در رسانه‌های خود منتشر کنند. متأسفانه تا کنون کسی به درخواست ما پاسخ نداده است. ما از تمامی خواهران و برادران آنارشیست و همه کسانی که در همبستگی با آرمان فلسطین هستند درخواست می‌کنیم که به اخبار منتشر شده توسط کانال‌های دولتی معروف غربی بسنده نکنند. چرا که این رسانه‌ها حقایق را تحریف و جعل کرده و آنچه در عرصه فلسطین رخ می‌دهد را منتشر نمی‌کنند.

بخش سوم - عضو سوم:

به دلیل افزایش سریع خشونت‌های نسل‌کشی اسرائیل، از جمله مسلح کردن تمام شهرک نشینان اسرائیلی در کرانه باختری، نتوانستیم این مصاحبه را به پایان برسانیم و امیدواریم که در آینده آن را بسط دهیم.

من دانش آکادمیک زیادی ندارم. هرگز پیش از این مصاحبه‌ای انجام نداده‌ام. من فقط یک زن فلسطینی هستم که در جنبش آنارشیستی فوضی مشارکت دارم و از رفقایم حمایت می‌کنم. من در یک خانواده‌ی فلسطینی مسلمان به دنیا آمدم. یک برادر دارم که سه سال از من بزرگ‌تر است و یک خواهر که چهار سال از من کوچک‌تر است. در کودکی، زندگی عادی و خوبی داشتم. اما به محض اینکه بالغ شدم، مشکلات با پدر و برادرم شروع شد. شخصیت‌ام با اکثر دختران اطرافم متفاوت بود. نمی‌توانستم زندگی در یک قفس را تحمل کنم.

اینجا، اگر یک زن عرب در یک خانواده سنتی متولد شود، معمولاً مجبور است در خانه بماند (مگر در موارد استثنایی) و کارهای خانه مانند آشپزی، تمیزکاری، خیاطی و سایر کارها را انجام دهد. اما من از این وظایف خوشم نمی‌آمد. به همین دلیل بود که معمولاً پس از بازگشت از مدرسه، به دیدن یکی از دوستانم می‌رفتم که از من بزرگ‌تر بود و در دانشگاه تحصیل می‌کرد. او نقاش فوق‌العاده‌ای بود و به همین دلیل من نیز عاشق نقاشی شدم.

همه چیز را با او در میان می‌گذاشتم. دختر بسیار زیبایی بود. او را با تمام وجودم دوست داشتم. به همین دلیل همیشه درباره همه چیز صحبت می‌کردیم. اما از طرف دیگر، رابطه‌ام با پدر و برادرم روز به روز بدتر می‌شد. بین دو دنیای کاملاً جداگانه زندگی می‌کردم: یک دنیا که آن را با وجود دوستم دوست داشتم و عاشقش بودم، و دنیای دیگری که پر از نفرت، امر و نهی و ممنوعیت‌هایی بود که تمام حد و مرزها و حتی کوچک‌ترین جنبه‌های خصوصی زندگی‌ام را نقض می‌کرد.

تصور کنید... هر روز چندین بار این جملات را می‌شنیدم: این لباس‌های تنگ را نپوش. چرا دیر کردی؟ کجا بودی؟ چرا با فلانی دوست هستی؟ چرا این همه آرایش کرده‌ای؟ چرا صدایت را موقع صحبت نرم می‌کنی؟ و بسیاری سوالات مشابه که تمام جنبه‌های خصوصی زندگی من را هدف قرار می‌دادند. دیگر چیزی برایم باقی نمانده بود که بتوانم خودم کنترل کنم. هیچ چیزی باقی نمانده بود تا زمانی که تصمیم گرفتم از چه مسیری به آنچه از زندگی می‌خواستم برسم. تمام امور زندگی من تحت کنترل پدرم و گاهی برادرم بود. آنها تصمیم می‌گرفتند که من چه کنم، چگونه انجامش دهم، کی انجام دهم، کجا انجام دهم و... تنها کسی که می‌توانستم راحت در خانه با او صحبت کنم مادرم بود. مادرم مرا دوست داشت، اما نمی‌توانست در برابر پدرم بایستد یا برای من کاری انجام دهد. او نیز یک زن بود، اما یک زن در این خانه چه چیزی داشت؟ هیچ.

یک روز در خانه دوستم بودم و درباره‌ی دانشگاهش صحبت می‌کردیم. نمی‌دانم چگونه صحبت به بعضی پسرهای دانشگاهش کشیده شد. دوستم گفت که برخی از جوانان درباره‌ی آزادی و رهایی صحبت می‌کنند و اینکه حقوق بشر مهم‌ترین چیز در این زندگی است. گفت که آنها ایده‌ای را اتخاذ کرده و به کار گرفته‌اند به نام... آنارشسیسم.

این اولین برخورد من با آنارشسیسم بود. پس از هفته‌ها یا ماه‌ها (دقیقا به یاد ندارم)، از دوستم خواستم که من را با این جوانان آشنا کند و اینگونه بود که با فوضی آشنا شدم. به دلیل شرایط سختی که در آن زندگی می‌کردم، متأسفانه نتوانستم به تحصیلات‌ام ادامه دهم. اما اگر فمینیسم و آنارشسیسم به این معنا باشد که زنان حق دارند سرنوشت خود را تعیین کنند و سبک زندگی خود را انتخاب کنند، من یک فمینیست و یک آنارشسیست هستم. من هیچ چیزی که بخواهد محدود ام کند و برایم تعیین کند که چگونه زندگی کنم را نمی‌توانم تحمل کنم.

آمریکا و اسرائیل به همه دروغ می‌گویند. آن‌ها هرگز به حماس حمله نمی‌کنند. نیروهای حماس تونل‌های زیرزمینی دارند و به خوبی از آن‌ها برای مقابله با ارتش اسرائیل استفاده می‌کنند. به همین دلیل، ارتش اسرائیل تا کنون نتوانسته است حماس را از بین ببرد و به این آسانی هم نمی‌تواند. اما آنها بیمارستان‌ها، مساجد، کلیساها و محله‌های مسکونی را که غیرنظامیان در آنها زندگی می‌کنند و هیچ ارتباطی با حماس ندارند، بمباران می‌کنند.

آن‌ها عمداً زنان و کودکان را می‌کشند و به این بهانه که ممکن است کمک‌ها به حماس برسد و حماس از آن‌ها در جنگ استفاده کند، از ورود هرگونه کمک بشردوستانه به نوار غزه جلوگیری می‌کنند. گناه کودکان و زنان چیست؟ آیا باید از گرسنگی و تشنگی بمیرند و بدون هیچ امکانات بشردوستانه در بیمارستان‌ها رها شوند؟ کودکان در مقابل چشمان مادرانشان در بیمارستان‌هایی که دیگر خدمات نمی‌دهند جان می‌دهند. چرا؟ به چه گناهی؟

اسرائیل و آمریکا با حماس نمی‌جنگند؛ آن‌ها فقط با کودکان، زنان و غیرنظامیان می‌جنگند. اسرائیل جامعه‌ای مناسب برای زنان و دیگران نیست. این سیستم بر مبنای آپارتاید بنا شده است و به روش‌های مختلف بین مردم جدایی می‌اندازد. حتی یهودیان خود اسرائیل نیز با یکدیگر تفاوت دارند. آمار نشان می‌دهد که زنان در ارتش اسرائیل همواره در معرض آزار و اذیت جنسی قرار می‌گیرند. در سال ۲۰۲۰، ۱۵۴۲ شکایت مبنی بر «آزار جنسی» در ارتش اسرائیل ثبت شده است. آیا این جامعه می‌تواند برای زنان مناسب باشد؟ آیا به زنان احترام می‌گذارد یا حقوق آن‌ها را رعایت می‌کند؟ اسرائیل بر پایه‌ی یک ایدئولوژی افراطی ساخته شده است و این ایدئولوژی تنها چیزی است که برای اسرائیل اهمیت دارد. هر چیزی غیر از این ایدئولوژی، دروغی در راستای حفظ سیستم آپارتاید است. تمامی تبلیغات عوام فریبانه و دروغ‌ها، مانند این ادعا که اسرائیل «اخلاقی‌ترین ارتش جهان» است و تبلیغاتی که زنان جذاب و زیبای ارتش اسرائیل یا اینفلوئنسرهای معروف در شبکه‌های اجتماعی انجام دهند... همه‌ی اینها فقط تبلیغاتی عوام فریبانه برای تظہیر چهره‌ی اسرائیل در جهان است. اما از درون،

اسرائیل پر از نفرت است: نفرت میان گرایش‌های مختلف یهودیت، نفرت بین عرب‌ها و یهودیان، نفرت میان احزاب سیاسی و بسیاری موارد دیگر.

نمی‌دانم فلسطین در آینده چگونه خواهد بود. اما آرزو دارم همه در کشورم در صلح زندگی کنند: زنان و مردان، کودکان و بزرگسالان، یهودیان، مسلمانان، مسیحیان، حتی بی‌دینان، همجنس‌گرایان، تغییر دین داده‌ها و هر کسی که ایده‌ای دارد که او را از دیگران متفاوت می‌کند. ما از مشکلات بی‌شمار، جنگ، ترس و زندگی در ناامنی خسته شده‌ایم. تنها چیزی که می‌خواهم این است که بتوانم بدون نگرانی در خیابان قدم بزنم. تنها چیزی که می‌خواهم این است که در یک کافه بنشینم، در کنار ساحل قدم بزنم، یا با دوستانم به مهمانی بروم و با هم خوش بگذرانیم. فکر نمی‌کنم این خواسته زیادی باشد. این چیزی است که همه مردم جهان تجربه می‌کنند و این حق ماست. اینها حقوق حداقلی ما در سرزمین خودمان هستند.

چرا باید از خانه‌هایمان بیرون رانده شویم؟ چرا باید سرزمینمان را ترک کنیم؟ چرا غرب یهودیان را در سرزمین ما جمع کرد؟ چرا خود آمریکا، بریتانیا، فرانسه و اروپا آنها را نمی‌پذیرند؟ ما اینجا در صلح زندگی می‌کردیم. ما با یهودیان در سرزمینمان در صلح زندگی می‌کردیم. ما هیچ مشکلی با یهودیان نداریم. مشکل ما این است که آنها مردم خارجی را در سرزمین ما جمع کردند و رهبری کشور ما را به آنها سپردند.

من از رفقایم در جنبش فوضی بسیار سپاسگزارم. آنها در روزهای سخت به من کمک کردند. من تنها بودم و آنها به من کمک کردند تا شغلی پیدا کنم و از من حمایت کردند تا احساس تنهایی نکنم. از آنها یاد گرفتم چگونه آزاد زندگی کنم و استقلال داشته باشم. زندگی میان افرادی که شما را درک می‌کنند، به احساسات شما احترام می‌گذارند و تلاش می‌کنند به شما کمک کنند، احساس بسیار خوبی است؛ احساسی که هرگز در خانواده‌ام تجربه نکرده‌ام.